

РЕШЕНИЕ

№ 6748

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **4978** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите.

Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, представлявано от инж.Ц. М. Б. чрез пълномощника му Д. Я. – юрисконсулт срещу Констативен протокол № 07-03-38 /16.03.2023г. ., издаден от инспектори в регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“- Ю. Централна България в Държавна агенция за метрологичен и технически надзор по отношение на предписанието по раздел V,т.2 „ Да се възстанови техническата изправност на основния изпускател“.

Жалбоподателят обжалва акта като незаконосъобразен. Твърди, че по т.2. са издадени предписания от некомпетентен орган, който не е имал правомощията да издава такъв вид предписания. Излагат се и доводи за нарушение на административнопроцесуалните норми. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна - „Държавна агенция за метрологичен и технически надзор“, в депозирано до съда писмено становище, счита жалбата за неоснователна.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С акт за публична държавна собственост (АПДС) № 9727 от 2.04.2020г. за горепосочения имот са предоставени права за управление на Държавно предприятие

„Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ). По силата на чл. 139а, ал. 6, във връзка с чл. 139д от Закона за водите (ЗВ) ДПУСЯ упражнява правата и изпълнява задълженията на собственик на язовир в имот с идентификатор ПИ 22808.62.165 в землището на [населено място], [община] баня, област С. З..

Видно от приложенияте по делото Заповед №А-776/22.12.2021, изм. и доп. със Заповед №А-142/18.03.2022г., Заповед №А-354/27.05.2022 г., Заповед №А-577/23.08.2022 г. и Заповед №А-603/02.09.2022 г. на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностните лица С. К. — главен инспектор в Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – Ю. Централна България и С. П. – инспектор в Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – Ю. Централна България, са оправомощени с права да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ, с права да контролират мерките за осигуряване на изправното техническо състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация, както и да дават задължителни за изпълнение предписания на собствениците на язовирни стени и / или съоръжения към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

На 16.03.2023г., служители на РО НЯСС ЮЦБ, в качеството им на представители на ГД НЯСС при ДАМТН, извършили проверка на техническото и експлоатационното състояние на язовир „Долно С. - 165“ в имот с идентификатор ПИ22808.62.165 в землището на [населено място], [община] баня, област С. З.. За резултата от проверката бил съставен констативен протокол (КП) № 07-03-38 /16.03.2023г. В него представители на ГД „НЯСС“ са дали предписания на ДПУСЯ по осъществяване на безопасна техническа експлоатация, а именно: 2.1., Да се възстанови техническата изправност на основния изпускател“, със срок на изпълнение: 27.11.2023г. Протоколът е получен в ДПУСЯ на 19.04.2023г., като жалбата е изпратена до административния орган в срока за обжалване.

При тези данни и след като извърши длъжната на основание чл. 168, ал. 1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е постановен от компетентен орган по смисъла на чл.190а, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 190, ал. 4 от ЗВ - длъжностни лица от РО „Ю. Централна България“ на председателя на ДАМТН са оправомощени да дават предписания по спазване и прилагане на приложимата нормативна уредба.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че единствено в правомощията на назначените от областния управител комисии по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ е да издават предписания за извършване на ремонтни и други дейности за привеждането на язовирната стена и съоръженията към нея. Съгласно чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица по чл. 190, ал. 4 имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл. 141, ал. 2, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Аналогична е разпоредбата на чл. 117, т. 3 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на

техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата), според която при изпълнението на правомощията по чл. 116 контролните органи от ДАМТН имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях съобразно правомощията си по Закона за водите и тази наредба, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗВ определя, че политиката, свързана с контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях, се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съгласно чл. 140, ал. 2, т. 1 от ЗВ, председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица осъществяват контрол за изпълнение на дейностите по чл. 138, ал. 4, т. 8 от ЗВ, а именно: изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация. От горната правна регламентация се налага извод, че за председателя на ДАМТН и за оправомощените от него длъжностни лица са налице законодателно уредени правомощия в чл. 140, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 138, ал. 4, т. 8 от ЗВ, касаещи извършване на контрол по техническото състояние на язовирните стени, като в тази връзка съгласно чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ могат да се дават предписания по повод осъществяване на тези правомощия. Именно в съответствие с възложените по закон контролни правомощията на председателя на ДАМТН са обжалваните предписания, които пък са издадени във връзка с установеното при проверката, а именно: неизпълнение на дадените предписания с предходен КП № 07-03-10/27.01.2022 г. на ГД НЯСС. Действително комисиите по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ имат правомощия да извършват проверки веднъж годишно за готовността за безопасна експлоатация на язовирите, което обаче не води до извод, че председателят на ДАМТН и упълномощените от него длъжностни лица нямат правомощия да дават предписания за ремонтни дейности.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Като фактически основания за неговото издаване е посочено констатираното неизпълнение на предписаното съгласно протокол № 07-03-10/27.01.2022 г. на ГД НЯСС, в резултат на която на ДПУСЯ са дадени предписание да се възстанови техническата изправност на основния изпускател в изправно техническо състояние в срок до 27.11.2023 г., а като правни основания са посочени чл. 190а, ал. 2 от Закона за водите.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства, а именно: констатациите на предходни проверки, при които са давани предписания за ремонтно-възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в изправно техническо. В тази връзка е неоснователно възражението на жалбоподателя за нарушаване правото му на защита в хода на административното производство. Видно от Констативен протокол № 07-03-38 /16.03.2023г. представител на ДПУСЯ е присъствал на проверката, при която е установено, че основния изпускател е неизправен, като и спирателния кран. Представителят на ДПУСЯ се е подписал, без да направи възражения срещу констатациите в протокола.

Съдът не споделя възражението в жалбата, че от КП не става ясно какви са

съображенията на контролните органи и въз основа на какви документи са стигнали до извода, че е необходимо да се извършат ремонти дейности на изпускателя.

При издаване на акта правилно са приложени и материалноправните разпоредби.

С разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от Наредбата е предвидено собственикът на язовира да стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация. Съгласно чл. 7 от Наредбата, собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. В случая ДПУСЯ е собственик на язовир и при осъществяването на своята дейност следва да спазва цитираните по-горе разпоредбите на Закона за водите и Наредбата. В глава втора, раздел I от Наредбата са регламентирани изисквания за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях в условията на експлоатация. Несъмнено запущването на основния изпускател представлява отклонение от изискванията за безопасна техническа експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях, регламентирани в чл. 46 и чл. 47 от Наредбата. Предвид установеното от контролните органи на ГД НЯСС, както и констатираното в протоколи за извършен технически преглед на язовир „Долно С. - 165“, в изпълнение на заповед на изпълнителния директор на ДПУСЯ, че техническото състояние на изпускателя на язовира е неизправно, което налага да се предприемат ремонтно-възстановителни работи, даденото с оспорвания КП предписание е в съответствие с регламентираното в чл. 190а, ал. 1, т. 3 правомощие на председателя на ДАМТН и на упълномощените от него длъжностни лица да дават предписания за извършване на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и условията на контролираните обекти по ЗВ.

С издаването на Констативен протокол № 07-03-38 /16.03.2023г. и дадените с него предписания се спазват изискванията за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях, каквато е и целта на закона. Предвид обстоятелството, че язовир „Долно С. - 165“ е класифициран като първа висока степен на потенциална опасност, неговият собственик е задължен да го поддържа в изправно техническо състояние, което да осуетява по всякакъв начин настъпването на наводнения и други неблагоприятни вредни последици, пряко застрашаващи живота и здравето на гражданите и целостта на техническата инфраструктура.

По изложените съображения жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал. 3 от АПК искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено, като жалбоподателят следва да бъде осъден да му заплати сумата в размер на 100 лева в съответствие с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 76 -ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу предписанията съдържащи се в Констативен протокол № 07-03-38 /16.03.2023г. ., издаден от инспектори в регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“- Ю. Централна България в Държавна агенция за метрологичен и технически надзор по отношение на предписанието по раздел V,т.2 „

Да се възстанови техническата изправност на основния изпускател“.
ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

Съдия: